

Erkölc és politika

2012 április 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem történhetett másképpen. A köztársasági elnök morális okokból bejelentette lemondását a parlamentben. Az ellenzéki erők, különösen az LMP és az MSZP mégis úgy rontottak neki, mintha az ellenkezését közölte volna.

Jól nekitámadtak, sárba alázták még egyszer, mintegy kihasználva az utolsó alkalmat, tanúságot téve eleganciájuk

és politikai kultúrájuk teljes hiányáról. Körülbelül azon a szinten voltak, mint a Gyurcsány-éra rend?rei, akik 2006-ban a földön fekv?t is megrugdosták 1956 ötvenedik évfordulóján.

A politika világa nem a mindent megrontó er?k tartománya. Ne kiáltssuk ki meggondolatlanul az erkölcsnélküliség, a morális válságok terepének, mert ez azt jelentené, hogy az egyes emberen semmi nem múlik. Ez sosem volt igaz. Állampolgárok vagyunk, nemcsak elszenved?i, hanem részesei a politikának. Történelmünk folyamán voltak gy?zelmeink és legy?zetéseink, szabadságharcaink és pusztá túléléseink, nem utasíthatjuk el tehát magunktól finnyásan a jelen és a közelmúlt küzdelmeit. Mert azok terepe éppen hogy a politika világa.

Jó kis kontrasztként Kis János filozófus a Népszabadságnak éppen abban a számában elmélkedett a jobboldal morális válságáról, amikor a köztársasági elnök a parlamentben bejelentette lemondását. Olyan vétség miatt, amely, bár egyértelm?, mégis összehasonlíthatatlan Gyurcsány országrontó hazudozásával. Ahogyan nem vethet? össze Medgyessy Péter sz-tiszti múltjával sem, amelyr?l Kis Jánosnak annak idején markáns mondanója volt. Meg is kapta érte a magáét, többek közt Nádas Pétert?, aki szerint a politikának semmi köze az erkölcs világához. Hát amennyiben a baloldaltól beszélt, igaza is van.

A köztársasági elnök tegnapi lemondása viszont arról tanúskodik, hogy a jobboldalon a politika és az erkölcs szétválaszthatatlan. Morális válságba az ország nem most, hanem az ?szödi beszéd kiderülése után került, amint azt az akkori köztársasági elnök, Sólyom László meg is fogalmazta. De sem Gyurcsány Ferencet súlyos b?ne, sem Medgyessy Pétert sötét múltja nem indította lemondásra. Nem emlékszem, hogy a gyalázatos ?szödi beszéd után a Népszabadságban vezércikk jelent volna meg arról, miért nem ragadta meg az alkalmat Gyurcsány, hogy lemondjon, mint ahogy Medgyessy Péter sz-tiszti múltján is habkönnyen átsiklottak. Amire a baloldalon morális okokból semmiféle b?nért, vétségért egyetlen, a hatalom csúcsán lév? politikus sem volt képes, az a jobboldalon erkölcsi evidencia.

A parlamentben történtek azt bizonyítják, hogy a polgári oldalon van önszemlélet, van erkölcsi mérce, és vannak betartandó morális követelmények, a baloldalon pedig ezeket a fogalmakat meg mintha nem is ismernék. A Fidesz–KDNP nem azért tisztelgett felállva, tapssal a köztársasági elnök el?tt, mert annyira el voltak ragadtatva, hanem mert van politikai kultúrájuk. Arcuk komoly volt és gondterhelte, mint akik még nem tudják, vajon nem az egyenkénti levadászás szomorú szezóját kezdte-e el a baloldal a liberálisokkal karöltve. Aki felállva tapsolt, az a lelkiér? el?tt tisztelgett, amellyel a kétszeres olimpiai bajnok, vétsége beismeréseképpen, visszaadott egy magas

hivatalt. És erre a lépésre sem Medgyessy, sem Gyurcsány nem volt képes, pedig sokkal többet vétettek a magyar állampolgárok ellen. Ez a különbség a két politikai er? között.

A polgári oldal bebizonyította, hogy nincsen morális válságban. Tudja, mit akar, tudja, mit tesz, és tudja, kinek melyik lépése, akár a jelenében, akár a múltjában milyen következményekkel jár. Nem eshet szét, nem repedhet szét a jobboldal. Ha megengedné magának azt, amit a baloldali kormányok megtettek, ha elsikálná az ügyeket, akkor lényegét, karakterét – és választóit veszítené el.

mno.hu - Körmendy Zsuzsanna

Ajánló